

Jól

SAMFELAGIÐ ER EIN FELAGS ÁBYRGD

–Summi siga, at samfelagið onki ger fyri okkum, men vit eru samfelagið og hava eina felags ábyrgd, sigur Niclas Heri Jákupsson, sum fyri 28 árum síðani sigldi fyrsta jólaskipið til Klaksvíkar, tí hann helt, at tað manglaði okkurt til børnini í Norðoyggjum um jólini

ANNIKA KUNOY IM
ANNIKA@SOSIALURIN.FO

Fyri 28 árum síðani kom fyrsta "jólaskipið" til Klaksvíkar. Tað vóru Niclas Heri Jákupsson og Emil Gunnarstein, sum tá sótu uppi á Brekku 41 í Klaksvík og hugsaðu um, at tað manglaði okkurt til børnini í Norðoyggjum á jólam.

–Vit sótu og hugdu gjøgnum vindeygad og hugsaðu, at vit burdu tikið stig til eitt tiltak, og tað skuldi vera okkurt, sum hevði við føroyskan samleika at gera, sigur Niclas Heri Jákupsson.

Hann greiðir frá, at teir vildu fegnir gera eitt gott og gevandi tiltak, har jólamenninir komu til býin á ein festligan hátt. Fyrst hugsaðu teir um, at jólamennirnir skuldu koma við brandbilum og síðani, at teir skuldi koma oman úr fjøllunum. Men teir vildu gera okkurt øðrvísi, sum eingin fyrr hevði gjørt. Teir vórðu til endans samdir um, at av tí at alt ríkidømið í Føroyum kom úr havinum, so skuldi jólamennirnir koma við báti ella skipi.

Hevur altíð skapað

Tey, ið kenna Niclas Hera, vita, at hann altíð hevur nógv hugskot, og sum oftast arbeiðir hann við at seta okkurt í verk. Tað hevur eisini altíð verið umráðandi hjá honum, at hugskotini, ið verða sett í verk, hava okkurt við føroyskan uppruna at gera. Tað siggja vit aftur í øðrum verkætlanum hjá honum, so sum Føroya Sjómannadegi, Kópakonuni í Mikladali og í konseptinum um Trølla Pætur.

–Tað hevur eisni okkurt at gera við at leita eftir tí ektaða og spyrja, hvat tað er, sum bindur okkum saman, og tað er ongin ivi um, at sjóvinna og fiskiskapur hevur havt nógv virði í Klaksvík, sigur hann um hugskotið handan bæði Jólaskipið og Føroya Sjómannadag.

Ein av orsökunum til, at tiltøkini, ið hann hevur sett í verk, eru so væl eydnað, er, at hann hevur verið autentiskur og knýtt tey so tætt at tí føroyska samleikanum og virðinum, sum gjørligt.

Vit eru samfelagið

Ábyrgdina av at byggja samfelagið eiga vit øll. Niclas Heri greiðir frá, at hann minnst týðiliga eina bók, sum hann las sum smádrongur. Í henni vóru kendu orðini hjá John

F. Kennedy: "Spyr ikki, hvat landið kann gera fyri teg, men hvat tú kanst gera fyri landið".

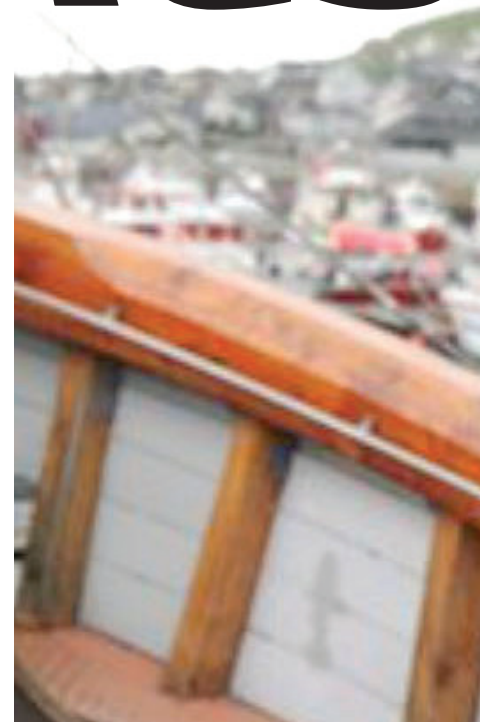
Hann heldur, at nøkur siggja bara tey bæði brotini í putlispælinum, ið mangla, meðan onnur siggja tey 98, sum longu liggja á borðinum.

–Summi siga, at samfelagið onki ger fyri okkum, men vit eru samfelagið, og hava eina felags ábyrgd. Gávurnar, sum eg havi fingið, kunnu samanberast við eitt klaver frá BR, men eg spæli altíð á allar tangentarnar. Tí verði eg bilsin av at mæta menniskjum, hvørs gávur eru sum eitt Steiner klaver, men

tey spæla ikki á tangentarnar, tí tey eru óttafull, sigur hann.

–Summi hava góð hugskot, men tey hava ikki tað dirvið, ið skal til, men tá er umráðandi at royna seg í smáum og at blíva við, tí tingini verða lættari, tá tú hevur roynt tey, leggur hann afturat.

–Onkuntíð havi eg samanborið tað við at leypa av fimmetra vippuni í svimjihøllini. Havi eg ongantíð roynt tað, so fari eg at siga, at eg ikki tori, tá eg verði biðin. Sigur tú so, at tað onki hevur upp á seg, men eg skal bara koyra beinini saman, halda fyri nösina og hoppa, so hjálpir tað ikki upp

“Tað er eitt ómetaligt vælsignilsi, ið mann fær, tá mann ger tiltøk, sum gleða onnur. Er tiltakið væl umhugsad og fyriskipað, og hevur samleikin nakað við tað góða, vakra og varandi at gera, so veit mann við vissu, at tað ger gott fyri ein”

á óttan hjá mær. Sigur tú ístaðin, at vit fara at leypa av kantinum niður í hýlin fyrst, og síðani royna vit einmetur vippuna eftir eina tíð, so er lættari at sannføra meg um, at eg tori at taka stigið. Tá vit hava roynt einmetur vippuna, so ber til at royna at hoppa av triggjarmetra vippuni, áðrenn vit royna at leypa